

МОЛОДИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ

КОВТСВИЛІ (Па.).—Олександр Мейер, 20-літній син багатого філадельфійського торговця вулгем, признався поліції до навмисного вбивства Гелени Мойер, 16-літньої школярки.

Мейер признався зпершу, що він ударив дівчину своїм тягарним автомобілем зовсім нехотачи, а коли вона впала, він застрашився, що його будуть судити за вбивство, і тому старався спрятати тіло, вкидаючи його в кернацію на покинутій фармі. Потім він признався, що він ударив її автомобілем навмисно, а коли вона впала, він кинув її на авто й повів її в кернацію. Тут він її розібрав і насилував.

Замітно, що Мейер вийшов останнього вересня з стейтської тюрми, де він відсиджував 20-місячну в'язницю за те, що пробував насилувати двоє філадельфійських дівчат.

МОЛОДЬ АГТУЄ ЗА ЗАКОН.

ВАШИНГТОН.—До столиці зіхалося на заклик Краєвої Ради Американського Конгресу Молоді величезне число молодих людей, щоб добиватися від конгресу ухвалення закону про молодь.

У суботу молодь справила велику парадну вулицями міста, похід підійшов до Білого Дому, на приказ командантів учасники сіли на землю. Поліція арештувала двох провідників походу, на котрих імя виданий був пермит, та випустила їх на волю, по злочинну невеликої кавії.

СПАДОК ПО СКУПАРІ.

СОЛТ ЛЕЙК СІТІ (Юта).—У своїм мешканню, що припірало до її невеличкої крамниці мод, померла вдова Джені Вуд.

Поліція довідалася, що покійна, відома з своєї бідноти й скупости, лишила в одному місцевому банку готівки в сумі 25,000 доларів. Здивована цю вистікою, поліція зробила ревізію в домі покійної, щоб заховорити її спадок перед грабіжком, і тут відкрила дві валізки, повні грошей всякого роду—в одній було 500-доларових банкнотів. Поліція принускає, що в тих валізках є кошту 50,000 доларів. Вона дивується, звідки старуха взяла всі ці гроші.

ЗАЛІЗНИЧІ ЮНІ ДОМАГАЮТЬСЯ ПІДВИШКИ ЗАПЛАТИ.

ШКАГО.—На зборах Союзу Виконних Урядників Залізничних Юній, на котрі зібралася коло тисячі делегатів, обговорювано нові домагання, які залізничні робітники мають поставити до залізничних підприємств. Збори постановили передісцім зажадати підвишки робітничої зарплати в сумі 20 центів на годину.

Домагання відносяться до 800,000 залізничних робітників. За обчисленнями залізничних рахмістрів, це домагання додасть до видатків залізниць суму 360 мільйонів доларів у рік.

Крім цього збори постановили зажадати від залізниць гарантії, що правильні робітники будуть мати повне заняття.

ЗА ВИВІЗ ТОВАРУ НА ВІЙНУ.

ВАШИНГТОН.—Дебати конгресменів у комітеті для заграничних справ над справою неутраляности показують, що більшість конгресменів стоїть за резолюцію про надання президентові широкіх прав на випадок війни.

Комітет постановив передати того року резолюцію до затвердження повній палаті послів.

ПРОЦЕС ПРОТИ РЕСТОРАННИХ РЕКЕТІРІВ.

НЬО-ЙОРК.—На процесі проти ресторанних рекетірів прокураторія предложила докази, що Ервін Епштейн, один з обвинувачених урядників ресторанної юнії, зложив до банків на своє імя за 13 місяців дезозитів на загальну суму 11,534 доларів. Його зарплата в юнії виносила 75 доларів на тиждень, себто він побрав за той весь час 4,200 доларів.

Обвинувачений подавав преріжні пояснення на ці депозити, а часто деяких з них собі зовсім „не пригадував”.

ТЕРАПІЯ ПІДПРИЄМЦІВ ПРОТИ ЮНІЙ.

ВАШИНГТОН.—На переслуханнях перед субкомітетом сенату для розсліду шпійнажу проти робітників ставав Джозеф Дісел, юнійний організатор, та описував, як його й його трох товаришів побили найменші фабрикантами люди. Два інші свідки зізнавали про те, як вони дістали роботу в фабриці, але їх відправлено з роботи за приналежність до юнії з загрозою побитів. Подібні зізнання зложили інші свідки.

ВІД ЧОГО ВАЛЯТЬСЯ БУДІВЛІ.

НЬО-ЙОРК.—На процесі проти 6 людей, потягнених до судової відповідальности за завалення 7-поверхового будинку під ч. 112 Іас Мошолу Парквей Савт у Бронксі дня 19 червня 1936 року, коли то згинали були 18 осіб, один з обвинувачених будівельних конструкторів признав, що при будові будівля часто вживається старої сталі. Крім цього він признався, що він нічого ні розуміється на будівництві будів, хоча це була його професія.

У СОВЕТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Закон про устрій колхозів з минулого року передбачає існування ревізійних комісій, які чотири рази до року повинні перевірявати фінансову господарку по колхозах. Їх завданням дати про правильну винагороду селян за працю, себто за т. зв. „трудодні”, які знову є основою виміру видатности праці. Вдаряє в очі факт, що в останньому часі більшовицька преса промовчує зовсім життя селян. Тому на велику увагу заслуговує стаття, поміщена в органі комісаріату хліборобства в „Соціалістичному Земледелі” з 8. серпня ц. р.

Згаданий ревізійний комісії дже, що ревізійні квесті існують здебільша на папері. Там, де їх дійсно покликано до життя, не фінансова господарка по колхозах пригадує старий Авгія: надто багато інтересів входить у колізію. Місцева влада утруднює ревізійним комісіям доступ до перевірки книг. Крім того шоденні наводять іще такі знаменні факти. І так, в українських колхозах (район Біловодський) селяни дістають по 4 копійки за „трудень”, себто працюють даром. В інших колхозах Озівсько-Чорноморського краю адміністраційні видатки зійдуть суми, признані на оплату за працю колхозників. Якщо орган комісаріату перервав мовчанку і відслонив трішки страшну дійсність по колхозах, то це найкраще доказує, що селяни по колхозах не думають погодитися з нечуванним своїм визиском і що по колхозах ведеться грабункову господарку.

АЛЮМІНОВІ ДОРОГИ.

Досі вживали до будови го-стинців асфальт і смоли, які мають таку головну смібу, що сильно абсорбують світло рефлекторів, що зменшує сильно бачити підчас нічної їзди. Через те зменшується швидкість їзди.

На це звернули увагу перші виміри, які вживають до будови автострад домішки бетону і дістають у такий спосіб білий шлях, який уночі можна вже краще бачити. Однак ця новинка була на думку швейцарських інженірів, замало доцільна і тому рішили вони домішувати до асфальтової маси домішку алюмінію порошку.

Висліди були дуже добрі, бо таку дорогу можна було бачити легше рівномірно освітлювати. Рефлектори освітлюють алюмінію дорогу на просторі кількості метрів, бо алюмінію порошок відбиває світло рефлекторів. Винаходом швейцарських інженірів зацікавилось одно голандське підприємство, яке хоче відкупити патент.

ІЗДУ БЕЗ БІЛЕТУ ПЕРЕПЛАТИВ ЖИТТЯМ.

В потязі із Холдорова до Станіславова їхав без білету пасажир, що втік перед ком-дуктором від вагону до вагону. Коли переходив платформу потягу, впав так нещасливо, що колеса його переїхали. Показалося, що це 19-літній Василь Іванюк із Заріча.

ПРОБА МОРАЛІ ДІТЕЙ.

Дві лікарки, що працюють у польській „Порадні Педологічній „Патронату”, подали цікаві висліди своїх дослідів над моралю дітей. До цієї поради суди для нелітніх спрямовують малих дітей-проступників, щоб там устійнено психотехнічною методою ступінь їх моралі. Відповідно до оцінки порадні визначають кару.

Ступінь моралі дітей означають тепер м. ін. на підставі реакції на т. зв. „тест курок”. Автором цього тесту є наш відомий психолог проф. Ст. Балеї. Історія цього тесту дуже цікава. У книжці відомого гумориста „Буша „Максим і Марко” є історія про двоох злобних хлопців, що з великою жорстокістю замучили чотири курки вирафінюванням туртурами. Проф. Балеї уложив до цієї історії відповідні образки, на яких представлено цю жорстоку історію. Ці образки дають оглядати дітям і підчас цього обсервують уважно міміку лиця дітей, записуючи собі всілякі подробиці. Також лікарки ставлять дітям відповідні запити про ці образки. Метод проф. Балеї дає дуже додатні висліди; з докладністю 70 проц. подає вона ступінь морально-го чуття дітяти у відношенні до жорстокости.

ЛЬВІВ ПІД ОБУХОМ ЗЛОДІВ.

Львівська поліція має у своїй картотеці коло 2,000 вломників і злодів різного типу: мешканцевих, склепових, стріхових, таких, що крадуть з возів, і т. п. Крім того є ще кілька тисяч осіб, що живуть в крадіжках, але ще не попали в поліційні списки. Реєстровані вломники і злодії гуртуються в спілки, зложивши з трьох до чотирьох осіб. Якщо взяти під увагу число двох тисяч цих злочинців, то 500 зорганізованих шайок бушують днями і ночами по місті й атакують чужу власність. Вистіки про крадіжки, що дістаються до преси, — це тільки нечисленні епізоди великої злодійської кампанії, що приймає неабиякі розміри. Головна маса крадіжів не доходить до відомої загальної. Влада, покликана до охорони польської власности, є супроти злодійської кампанії безсилна.

ЗА ВЯЗКУ РІШКА ВБИЛИ ХЛОПЦЯ.

Бідний сільський хлопець з села Рябе коло Устрик, Микола Баран, підшов ввечерю до камерального ліса навабирати собі рішк. Там його обступили якісь незнамі люди і крикнули, щоб він підніс руку вгору. Він виконав приказ. Один з напасників ударив його буюком по голові і кавав утікати. Коли Баран підібг кілька кроків, гукнув стрібу поцілів його в черво. Описав мандасники втекли. В тім часі переходили лісом інші хлопці. Напасники почали до одного з них стріляти, але не помітили, бо він скрився за дерево. Потім, як напасники втекли, він знайшов тижко раненого хлопця і дав-заяти до села. Хлопець незадовго помер. Перед тим зізнав, що його бив буюком по голові саме лісничий. Покинуто арештували тільки слугу лісничого, який мав бути тоді в лісі, а навіть стріляти до Барана.

ЛИСТУВАННЯ ГРАМОФОНОВОЮ ПЛАСТИНКОЮ.

В Совегах популяризують тепер дешеві фонотрафи, що дають кожному змогу награти свій голос на грамофонову пластинку. Пластинка тонка і дуже дешева. На ній можна помістити 10—15 мін. промову. Пластинка має дуже вигідні розміри для висилки її поштою. Ця метода дає змогу утримувати голос милих осіб, співачкам і музикантам випробувати свої продукції, тощо. Сам фонограф, що записує на пластинці голос, є дуже нескладний і дозволяє кожному лайкові награти собі, що хоче.

ЗНОВ ЛЯВІНА НА ЧОРНОГОРІ.

Смерть двох лещетарів не відстрашила спортсменів від Чорногорі. Лещетарські прогульки на Говерлу тривають далі, не зважаючи на снігові осуги. Колись тут один такий осуг захопив капітана маринарки із Гдині. На шастя сніговий звал не був дуже високим, тому капітан пробив його рукою і зробив доступ повтрян. Згодом товариші прогульки добули його живим зпід снігу.

ПЕРЕМОГА НАУКИ НАД СМЕРТЮ.

Славний російський фізіолог Попов вилосив на конгресі лікарів у Ленінграді реферат на тему передиву крові з другого організму. Були висліди його праць над оживленням свіжоздохлих котів.

Котів убивали так, що їх душили. Коли вже серце перестало битись, переводили у них штучне віддихання, масаж серця і вперсковували туди алереналін (гормон, що підносив тиск крові). Так привернули до життя 15 котів на 30. Одна кітка була зовсім здорова: проходила по снігу між членами конгресу. Зате в інших витупили різні наслідки їх „тимчасової смерті”, як сліпота, параліж, тощо. Ці зміни були наслідком омертвіння відповідних нервових центрів у мізку і хребетній стрижні.

Ці комплікації пояснив проф. Попов тим, що „тимчасова смерть” не лише міняє слів тільки тоді, як серце не діяло найбільше 6 мін., а віддих 16 мін. Коли ці важні функції не діяли довше, то лишались тривкі зміни у нервовій системі у формі поразень.

Інші досліді полягали на виланні крові живих котів тим, що здохли від перекровавлення. 19 котам винустили кров до останньої краплі. Тоді серце переставало також працювати. По кількох мінутах впливали у досудину кров інших котів. Це показалося рятунком для скривавлених, бо серце починалось знову битись, а завіря верталося до життя. Це „воскресіння” вдавалось лише тоді, коли перекровавлення тривало не пізніше як 7 мін. по віддихі крові. Цей факт може мати значіння і у практичній медицині, бо смерть з перекровавлення трапляється ще досить часто.

ДАЛІ НЕ ДАЮТЬ ПОШАНУВАТИ КРУТЯНСЬКИХ ГЕРОІВ

ЛЬВІВ.—3 ріжних місцевостей доносять, що староства не дають дозволу на свята чи академії в пам'ять 22 січня і Крутянських Героїв. Наприклад староства в Заліщиках заборонило рішенням з 1 лютого 1937 року улаштувати такі свята у Бедриківцях, Добровлянах, Дупишкях, Мишкови, Печерні й Угринківцях. „Лугам”, які намагались дістати дозвіл на свята, польська влада відповіла, що такі свята не „передбачені статутом”, хоч „Луги” мають статутове право улаштовувати „відчити, курси, театральні вистави, концерти і т. д.”

СУД НАД НАСТАСІВСЬКИМИ КОМУНАРАМИ.

ЛЬВІВ.—„Діло” подає обширний звіт з розправи перед трибуналом окружного тернопільського суду проти 23 сільських комунарів з Настасова; повіт Тернопіль, що в неділю 30 серпня м. р. вчинили організований погром у своєму селі та підчитальню домішкою убили довголітнього голову читальні і провідника місцевих українських культурних та економічних устанав, заможного 56-літнього господаря Михайла Лапача, а тижко ранили першого голову читальні Семка Кураша і парубка Михайла Зазуляка. Описля ця узброєна комунарська банда кинулася в село і здемолювала домішки та хатне урядження 32 господарів у ріжних частинах великого села, щоб поміститися на них за те, що поборовали в селі комуну. Тоді побили тижко 77-літнього Тимка Базара, якому ударом шаблі здомили руку. Внаслідок побоїв Кураш і Базар стали на завжки каліками.

Суд переслухав коло півтора сотки свідків. Висліди трьохденного доказового поступовання вияснили ролі батька настасівської комуні, 53-літнього заможного „американця” Івана Бичека, що підбоджував комунарів словами „кров за кров, голова за голову, бий і ріж”, щоб поміститися на українських націоналістах.

Трибунал узяв винними і засудив: Михайла Стислого — 10 літ в'язниці, Кирила Смоляка — 5 літ, нелітнього Станіслава Школяра (16 літ) на замкнення в домі поправки, Івана Ярему — 4 роки, Данила Базара — 8 літ, Михайла Стрешина — 4 роки, Івана Куріцу — 10 літ, Михайла Цимбалістого — 8 літ, Теодора Лапача — 5 літ, Василя Джинджирістого — 3 роки, Міхала Школьного, сина Людвика — 4 роки, Гринька Майда — 3 роки, Івана Міруцького — 3 роки, Івана Раконого — 5 літ, Міхала Школьного, сина Клеменса — 1 рік, Івана Сікорського — 1 рік, Івана Бичека — 4 роки.

ПОМЕР ЮРІЙ РУДНИЦЬКИЙ.

ЛЬВІВ.—Помер проф. Юрій Рудницький, брат відомого професора Степана Рудницького. Він народився в 1884 році в Тернополі, кінчив університет у Львові і Грацу. Вчив в українській гімназії німецької мови. Крім того Юрій Рудницький працював на літературному полі і писав історичні повісті під прибраним іменем Ю. Опільського.

ІТАЛІЙСЬКА ПРЕСА В ОБОРОНІ ПОНЕВОЛЕНИХ МОСКВОЮ НАРОДІВ.

МЕДЮЛЯН.—Італійський часопис „Газетта дель Пополю” в Турині, приносить довшу статтю про недавнє турецько-італійське зближення і при тій нагоді торкається історичної місці, що ваготить на Туреччині. В ній говориться, що Туреччина зпочатку включалася в англо-франко-советську систему, якої головним завданням було скріплювати нинішній більшовицький режим в Совегах. Але скоро Туреччина переконалася, що їй не туди дорога, бо її заданням є не стати на услугах більшовизму, тільки на послугах власних інтересів. Тому Туреччина відхилилася від попереднього бльоку, а зближається до Італії. Серед інших причин, що повинні довести Туреччину до повного порозуміння з Італією, згаданий часопис наводить і те, що в Совегах в жахливий спосіб давлять поневолені народи, в першій мірі Україну, в далі Крим, Грузію, Азербейджан.

ВЕЛИКИЙ ОРЕЛ ЗВІВ БОРОТЬБУ З ЛІТАКОМ.

РИМ.—Італійська агенція Стефани принесла з Етіопії вістку про нечувану подію: Величезний африканський орел напав на боевого італійського літака, що кружляв понад абісинськими горами. Впершій мірі він почав дзюбати крила літака, продиравши їх в кількох місцях. Летун почав стріляти в нього з машинного кріса і ранив його. Але орел далі продовжував боротьбу і заатакував самого летуна завдаючи йому рану в чола. Летун стратив притомність і бувби враз з літаком розбився, якби керму не переняв був обсерватор, що сидів ззаду і цій боротьбі приглядався. Обсерватор опустив літака на землю, а раненого летуна відвезли до шпиталю. Недалеко літака знайшли раненого орла, що вичерпаний з сил впав теж на землю.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

СУСПІЛЬНІ ЗМІНИ.

На Конференції Американського Союзу Суспільних Робітників, що відбулася прикінці минулого тижня, в Вашингтоні, три бесідники й бесідниці згодилися на те, що суспільні робітники повинні давати провід у суспільних змінах.

Заявляючися за даванням проводу в суспільних змінах, вони тимсамим признали, що тепер суспільні зміни відбуваються.

Багато суспільних діячів виходить з зовсім іншого задоволення, а саме з думки, що суспільні зміни це ненормальне явище, яким треба протидіяти. Такі люди виховують молоді не до суспільності, що змінюється, але до суспільності, що нібито все остаеться така сама, без змін.

Котрий напрям представляє правдивий погляд на життя?

ЛИШЕ ОДНО ПРАВО?

Тепер можна почути багато публічних голосів про „сидячий страйк“.

Говмен, губернатор стейту Нью Джерзі, при всякій нагоді говорить проти нього, підкреслюючи його незаконність.

Останньої неділі Джан Пол Джовнс, провідник одної церкви в Брукліні, Нью Йорк, присвятив „сидячим страйкам“ цілу проповідь, в котрій між іншим сказав:

„Очевидно, сидячий страйк є незаконний, однак церква повинна показати не лише на це, але й на те, що справа промислової моралі ще не вирішена. Стратегія сидячих страйкарів показує, яку то несправедливу перевагу дається фабрикантам, признаючи їм приватну власність фабрики й знаряддя праці, а тимчасом не признаючи за власність праці, одиного жерела життя для робітника“.

На думку того проповідника, коли закон забороняє порушувати право власності фабриканта до фабрики й машинерії, то закон повинен теж забороняти порушувати право робітника до праці, себто карати за позбавлення його права до праці.

ПРИВІЛЕЇ І МОРАЛЬ.

Тої самої неділі відомий американський проповідник, д-р Гарі Емерсон Фосдик, говорив у так званій Рокефелерівській церкві в Нью Йорку про „Небезпеку привілею“.

Проповідник звертав увагу на моральне лихо, що випливає з покривдженого становища. Себто він уже не говорив про вплив привілеїв на здоров'я, добробут, тощо, але на мораль людей. На його думку, „моральний вплив нужди й біди є страшний“.

Неменш страшний вплив на мораль має упривілейоване становище. „Привілей буде довкола нас мур, через який ми не можемо відчувати болю менше щасливих людей“.

Виходить, що класи серед людей мають значіння, що сягає глибше, ніж доходи й способи життя. Класи розділені поглядом на моральне значіння фактів і явищ.

ЧОРНЕ І БІЛЕ.

Вислід упривілейованого становища такий, що людина на упривілейованім становищі не знає, де другого чобіт мулять.

Тому то, як каже д-р Фосдик, фабриканти не розуміють робітників, що побиваються за підвищення зарплати, а власник фарми не розуміє арендара, що побивається за нищу арендну ренту.

Декому може здаватися, що багаті не можуть зрозуміти положення неможливих тому, бо багаті злі люди, а робітники розуміють його тому, бо вони добрі.

Д-р Фосдик каже, що й оди погляд і другий фальшивий. Правда в тому, що всяка людина розуміє звичайно, де його чобіт мулять, а не розуміє, де чобіт мулять його ближнього.

КЛАСОВЕ ДУМАННЯ.

Сказав би хтось: хібаж не може людина додуматися до того, де чобіт мулять ближнього?

Д-р Фосдик каже, що не чоловік думає, а його класове положення думає за нього.

„Як наша класа упривілейована, як задержання давнього стану вивчає її, всі наші природні інстинкти заставляють нас боронити цей „статус кво“ (дотеперішній стан) та опиратися всяким змінам. Ми не доходимо до наших настановлених у публічних справах індивідуально й розумово, але нас попихають до них інтереси нашої класи“.

Такі слова можна почути з церковної проповідальниці дуже рідко. Чи розясняють вони нам правду, чи закривають?

ПОЧОМУ ПРАВДУ ПІЗНАТИ.

Звісно, і шукаючи відповіді на це питання, можна легко помилитися. По чому властиво пізнати, чи якіс слова відповідають правді?

Одною з проб правдивості якоїсь думки є те, що вона пояснює низку інших явищ.

Отже чи пояснює нам думка Фосдика які відомі нам явища? Чи пояснює вона, чому комуністична партія, або націоналістична партія, або група „пулковників“ так завзято розправляються з своїми противниками?

МРІ ПРО ЗАГАЛЬНЕ БРАТЕРСТВО.

Тої самої неділі ще один проповідник, — як доносить газета, — говорив про ідеал всесвітнього братерства, що має зв'язок з згаданими тут справами.

Був це д-р Ліон Флендерс, котрий про цей ідеал говорив з нагоди дня Вашингтона, але не говорив звичайні в таких випадках фрази, але наважувався до важких біжучих подій.

На його думку, „ідеалу всесвітнього братерства не можна дійснити так довго, як довго діляють нинішні суспільні й економічні сили. Ніхто не буде робити нинішньому господарському ладові закиду, що він не продуктує. Однак, ніяк збільшення маєтку не може оправдати системи, що розділяє людину від людини, що збагачує одного, обділюючи другого, визволяє одного, поневолюючи іншого. Якщо має бути братерство, то мусить бути маєткова справедливість“.

Це до певного ступня покривається з думками, висказаними іншими проповідниками. Нехай що вони всі помилялися, однак, чи не показують ці проповіді, що провідники добають, що нинішні часи по суті інакші від недавніх часів?

Одинока рада.

Чи ви казали своїй жінці, чому ви так пізно вчора вночі вернулися додому?

— Ні, я їй це напишу.
— Чому ж писати?
— Бо дотепер не дала мені говорити!

Наші інтереси.

— Як вам іде крамниця, яку ви заложили?

— Двері не замикаються...

— Ові!

— Бо зіпсувалися, а я не маю грошей на напругу.

Гері Купер каже:

„Давати першенство цьому легкому куренню, це для мене простий здоровий розсудок“

„Трохи більше, як рік тому, я перейшов на Luckies, бо люблю смаком їхнього тютюну. Від того часу моє горло було в доброму стані. І коли мій голос і горло мають велике значення для мене в моєму занятті, то давати першенство цьому легкому куренню — це для мене простий здоровий розсудок. Тому я рішуче за Luckies!“

Gary Cooper

У ПАРАМАУНТ ФІЛЬМІ „THE PLAINSMAN“
ПІД РЕЖИСУРОЮ СЕСІЯ Б. ДЕ МІЛЛЬ

НАЙКРАЩИЙ ТЮТЮН —
„СМЕТАНКА З ВРОЖАЮ“

Незалежний дослід зроблено недавно між професіональними чоловіками й жінками — адвокатами, лікарями, лекторами, вченими й іншими. З тих, котрі сказали, що курять сигаретки понад 87% заявило, що особисто вони воліють легке курення.

Пан Купер потверджує мудрість цього вибору й це саме роблять інші провідні артисти радіо, сцени, екрану й опери. Їхні голоси, це їхнє багатство. Тому багато з них курять Luckies. Ви також можете мати охорону горла, яку дає Luckies — легке курення за допомогою особливого процесу „It's Toasted“. Luckies лагідні для горла!

Легке Курення

„It's Toasted“ — Це Охорона Вашого Горла

ПРОТИ ПОДРАЗНЕННЯ — ПРОТИ КАШЛЮ

Copyright 1937, The American Tobacco Company

УВАГА! ВУНСАКЕТ, Р. АЙ., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ЗАХОДАМИ СОЮЗУ УКРАЇНОК, ВІД. 29, ім. д-р О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, ПРИ СПІВУЧАСТІ ВСІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ, УКРАЇНСЬКОЇ БАНДИ, МІСЦЕВОГО ХОРУ „БОЯН“, влаштується

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

ПАМ'ЯТИ ОЛЬГИ БАСАРАБ
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 28-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1937 РОКУ

В ЦЕРКОВНІЙ САЛІ,
394 BLACKSTONE STREET, WOONSOCKET, R. I.

Початок в годині 3-тій пополудні. Вступ 25 ц. діти 10 ц.

В неділю рано в Українській Православній Церкві, по Св. Божій відправі ПАНХИДА за душу МУЧЕНИЦІ Ольги Басараб, що замордована ляхами. Всіх українських людей, з особня українське жіноцтво, сердечно запрошуємо до участі. — СЛАВА УКРАЇНІ!

ЗА УРЯД СВА, ВІДІДІЛ 29:
Марія Липська, предс.; Анна Процишин, кас.; Антонина Яцишин, секр.

УВАГА! СОНЕС, Н. У., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ЗАХОДАМИ ТОВАРИСТВА СОЮЗУ УКРАЇНОК
відбудеться представлення

ОЛЬГА БАСАРАБ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 28-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1937 РОКУ

В МІСЦЕВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ГАЛІ В ПАРКУ
для вшанування пам'яті мучениць-героїні ОЛЬГИ БАСАРАБ,
котра поклала своє життя на жертвеннику свободи і волі України.

Початок точно 7-ма год. ввечір. — Вступ 35 ц. діти 10 ц.

Представлення дуже інтересне, штука нова і перший раз буде виставлена в українській громаді в Когус, Н. Й.

Запрошуємо українців як з Когус, так і з околиці: Трой, Вотертаун, Албани, Амстердам, Вотервіль і Пітсфілд до якнайчисленнішої участі. — Комітет.

ПОЗІР! СИРАКУЗ, Н. Й. ПОЗІР!

ТОВ. УКРАЇНСЬКА СІЧ, ВІД. 282 У. Н. СОЮЗУ
владштує

ЧАЙНИЙ ВЕЧЕРОК І ЗАБАВУ В БІНГО

В СУБОТУ, ДНЯ 27-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1937 РОКУ
В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ.

Початок в годині 7-мій ввечір. — Вступ вільний для всіх
Кожний член і члениця мають обов'язково принести якусь річ вартості 25 цт. — На цю забаву запрошуємо всіх громадян до численної участі.
Уряд Тов. Укр. Січ, від. 282 У. Н. С.

БАЛЬЗАК ПРО УКРАЇНУ

Оноре Бальзак (1799—1850), найбільший повістяр Франції, був у половині минулого віку на Україні. В своїх листах він висловив низку думок про Україну, що варті того, щоб їх пригадати.

Все те зачалось в Бальзака від романтичної пригоди. По перших успіхах своїх творів дістав Бальзак з Одеси анонімного листа, підписаного „Чужинкою“, з признаннями. На цей і далші листи „Чужинки“, що Бальзака дуже цікавили, відповів він зразу в анонсах одного паризького щоденника, а потім дістав уже й адресу „Чужинки“. Була нею молода польська шляхтянка, Евеліна Ганська, що мешкала в с. Верхівці на Київщині. Така переписка тягнулася через цілий рік, поки Бальзак не познайомився особисто з Ганською в Швайцарії в 1833 р. Хоч вона була замужня, він залюбився в ній і постійно мріяв про те, щоб поїхати до неї на Україну.

Залюбленому письменникові Україна видавалася найпринятнішою країною. Вже в жовтні 1833 р. писав він до своєї сестри: „Я поїду побачити Україну й ми пообіцяли собі чудову та світлу мандрівку на Крим, маловідому, як знаєш, країну, й яка, кажуть, тисячу разів краща від Швайцарії та Італії“.

Та для Бальзака й Україна була зразу маловідомою, хоч і принадною країною. Мабуть тому, що пізнав п. Ганську в горах у Швайцарії, похвалив у

одному листі українські гори. Колиж його знайома відписала йому, що Україна це рівнина, він переніс ці похвали на рівнину: „Коли я сказав відносно гір, то хотів сказати про рівнину, бо Україна, як ви говорите, рівнина“ (лист до Ганської з липня 1834).

На жаль, постійні довгі Бальзака й інші перешкоди риневали його відкладати подорож на Україну, до цієї „країни квітів і зелені“, як її називає в листі з грудня 1835 р. з дня на день, потім з року на рік. Хоч думає про цю мандрівку постійно, минає 17 років, заки він туди вивабився, дарма, що хотів навіть проїхати Францію на Україну. Так принайменше писав у листі з листопада 1836 р.: „Раніш, ніж відректися від Франції та їхати створювати собі нову батьківщину в Росії, на Україні, я спробував останнє зусилля, і суддя“.

— Підсудний, на що ви вкрали десять тисяч злотих?

— Бо я був голодний, пане суддя.

УВАГА! БОСТОН, МАСС., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ЗАХОДАМИ ВІД. О. Д. В. У. ч. 27, ім. ДАНИЛИШИНА
буде відіграна драма з народного життя в 4-ох діях, І. Я. Луцка, п. з.:

МАТИ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 28-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1937 РОКУ
В ЦЕРКОВНІЙ ГАЛІ, 136 Арлінгтон ул., БОСТОН, МАСС.

Початок в годині 5-тій пополудні.

Українці й Українці! На це так гарне й поучаюче представлення „Мати“ запрошуємо всіх, щоб ніхто не оминув нагоди побачити любов матері до свого нещасного сина, котрий змушується, побирав свою маму, покидає свою хату і їде в розлучне життя. Всі опускаять його, тільки мати все вірить, що він покається, а вона простить всі гріхи свого сина. В ролях виступають найкращі й добрі сніди. Тому маємо честь запросити суспільні громади як Селлем, Таптон, Бустер, Ловренс, Масс.; Вунсакет, Провіденс, Менлі, Потакет, Р. Ай., і Манчестер, Н. Й. Приходьте всі і беріть з собою молодіж

це зусилля вдалось. Бальзак постійно укладає плани подорожі: Раз хоче їхати через Угорщину, раз через Німеччину, Львів і Броди, коли іноді через Середземне море, потім через Балтійське.

Нераз порівнює Бальзак гарні французькі околиці з Україною, бо, не бачивши ще її, переконаний гаряче, що це прекрасна країна. Його мандрівка через Бос і Беррі у Франції пригадує йому Україну. „Ви не повірите — пише до Ганської в лютому 1838 — як я мрію про Вас, переїжджаючи Бос і Беррі, бо це Ваша Україна, тільки на меншу скалю, і кожний раз, коли я їх минаю, моя думка затримується на Верхівці“.

Коліж обставини не позволяли вибратися з Франції, коли листування іноді обривалося, Бальзак жалеться перед Ганською: „Я не чую вже більше нічого про Україну (1839). Все постійно мріє про неї: „Часто молюсь я Надії і завжди повертаюсь лицем до України“ (1840). В своїх мріях бачить себе навіть у ролі „прийдешнього князя України Альберта“.

Листування оживилося по смерті чоловіка п. Ганської. Цікаві з того часу епітети, якими обділяє Бальзак свою чужинку: „Моя дорога казочко“, „дорога солонко України“, а навіть типове французьке „мій воячку України“.

Врешті по довгих літах таки вибрався Бальзак до Верхівки в осіні 1847 р. Іхав через Галичину. На Україні перебував до лютого 1848, потім вдруге від вересня 1848 до березня 1850 р.

На Україні звернув він у першу чергу увагу на природні багатства, про які часто згадує в листах до Франції. „Не можна собі уявити просторів та врожаю на цих землях — пише в одному листі — яких ніколи не гноять, а на яких щороку сіють жито“. Не менше зацікавили його здібності українців. В одному листі він пише про коваля — великого мистця, що виробляє з заліза чудові речі, що кожний орнамент, який би багатий не був, він зуміє зробити з заліза, або срібла“ (1848).

В іншому листі пише так: „...Ви приїдете на Україну, в цей рай земний, де я запримитив уже 77 способів приготувати хліб, що дає високе поняття про винахідливість населення комбінувати найпростіші речі. Чи таксамо воно на Литві? Чи варите там каші на 77 відмін!“

В іншому листі Бальзак описує Київ: „Я бачив північний Рим, місто православія з 300 церквами, багатствами Лаври, Св. Софії, степів. Цікаво раз побачити. Маємо тут цікавий союз розкоші і мізерії“.

По приїзді до Парижа Бальзак скоро помер. тож не мав змоги написати щось більше про Україну. Одинокий його твір, написаний на Україні, „Етюд про Росію“, досі чомусь не оголошений друком. — („Новий Час“).

Є. Ю. П.

— Підсудний, на що ви вкрали десять тисяч злотих?

— Бо я був голодний, пане суддя.

— Підсудний, на що ви вкрали десять тисяч злотих?

— Бо я був голодний, пане суддя.

— Підсудний, на що ви вкрали десять тисяч злотих?

— Бо я був голодний, пане суддя.

— Підсудний, на що ви вкрали десять тисяч злотих?

— Бо я був голодний, пане суддя.

— Підсудний, на що ви вкрали десять тисяч злотих?

— Бо я був голодний, пане суддя.

— Підсудний, на що ви вкрали десять тисяч злотих?

NOTICE! **SNOW-BALL FROLIC**
Sponsored by
CLUB MAZERPA
Youth Chapter 183 of Ukrainian National Association
SATURDAY EVENING, FEBRUARY 27, 1937
AT BOCK CADILLAC HOTEL GRAND BALLROOM
Presenting
Ray Garrell and his Orchestra
Admission 75c—Semi-formal—Starting at 9 P. M. to 1 A. M.
Українська міста Дітроїт і околиці! Радійте з цієї новини, що молоді-
чий відділ У. Н. Союзу є першим товариством, що улагоджує цей ПЕР-
ШИЙ ВЕЛИКИЙ БАЛЬ в одному з найкращих готелів у Дітроїті. І ва-
шим обов'язком є заохотити нашу молоді численно прийти на цей бал,
та цим доказати іншим народам, що ми, як українці, можемо також
чесно забавитись в один з найкращих готелів при найкращій оркестрі
міста Дітроїт. Радіж і старші громадяни не повинні оминути цей пер-
шої нагоди.
Тов. ім. вана Мазери.

ІДЕМО НА ФРЕНКФОРД
В СУБОТУ, 27-ГО І В НЕДІЛЮ, 28-ГО ЛЮТОГО
виставить
СПІВАЦЬКО-ДРАМАТИЧНА ДРУЖИНА
В УКРАЇНСЬКІЙ ПАРОХІЯЛЬНІЙ САЛІ
ПРИ ВУЛ. ОРТОДОКС І ТЕКОНІ НА ФРЕНКФОРД, ПА.
українське
ВЕСІЛЛЯ
НА ГАЛИЦЬКІМ ПОДІЛЛІ
на 5 днів
Автором п. ДМИТРО КРАВЧУК
ПОЧАТОК В ГОДИНІ 6:30 ВЕЧОРОМ.
ВСТУП: для дорослих 40 центів, для дітей 20 центів.
Найшасливіша хвиля у вашому житті — **вінчання** та
весілля, з усім багатством краси рідних галицьких звичаїв
буде відіграна на сцені в найновішій штудії п. Д. Кравчука,
який сам її режисерує.

УВАГА! РОЧЕСТЕР, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ЗАХОДАМИ БРАТСТВА СВ. ІОСАФАТА.
відділ 217 Українського Народного Союзу
відбудеться
БАЛЬ
В СУБОТУ, ДНЯ 27. ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1937 P.
В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ
975 JOSEPH AVENUE, ROCHESTER, N. Y.
Початок в годині 7-мій ввечір
Вступ 25 центів.
До танців буде пригравати добіра оркестра для старших
і молодіжні під проводом В. ПОПОВИЧА. — Кожен член має
бути на тій балі, бо котрий не буде, щоб потім не жалувалися.
Братство Іосафата запрошує на цей бал Брат-
ства, Товариства, Сестричтва і всіх громадян стар-
ших і молоді, місцевих і позаміських.
За добру забаву і чесну обслугу ручить
Комітет.

Пан Коральчук пішов із приятелем на лови.
Пан Коральчук, що встрітив, то не вцілит. При-
ятель питається його:
— Що з тобою нині? Ти ще ні разу не вцілив!
— Я роблю це вмисно, — відповідає весело Ко-
ральчук. — Нині в дні моїх уродин хочу бачити
довкола себе лише самі всміхнені лица!

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ
КРАЄВІ
БОФАЛО (ІСТ), Н. Й.
На Рідну Школу.
Заборона польських старо-
стів кодувати і збирати жер-
тви на землях Західної У-
країни для Рідної Школи ви-
кликала глибоке враження між
жіноцтвом в Бофало. Воно
зрозуміло, що ворогом іде про-
розвалення цієї колючої потреби
ної інституції для українсько-
го народу. Щоб недопустити
до цього, наше жіноцтво при-
церкві св. Ніколая вважало до
роботи. Одна частина зоргані-
зована в Союзі Українок, ула-
дила картану забаву на під-
могу Рідній школі, а друга
частина, зорганізована в сес-
тричті Пресв. Серія Христо-
вого, пішла за „щедрикою”.
Ходили щедрувати, отсі сес-
триці:

Анна Сукмановська, Анастасія Сте-
фан, Марія Вітрова, Анна Гак, Ма-
рія Бумбар, Марія Роль, Параска
Гришай, Варвара Новосадла, Кат. Не-
стор, Ксенія Новосадла, Ксенія Ма-
кух, Ева Бумбар, Марія Заремба,
Олена Гогота, Марія Панків, Кат.
Нагорна, Ольга і Розалія Гуцул,
Марта Самуляк, Марія Цюпник, Кат.
Нагорна (мол.).
„Щедрику” зложили: Кат. Сило-
ряк \$2; Стефан Кушка \$1.50; по \$1:
П. Нагорний, Марія Хошняк, Софія
Пут, Олія Кузіна, Марія Колотило,
Анна Сохан, Денис, Марія Грех, Ева
Гура, Марія Кавалір, Розалія Куп-
чак, Марія Вайда, Кат. Валентина,
С. Кузьмичик, Антонія Бурштин-
ська, Д. Горощко, Кат. Блакіта, Ма-
рія Плахта, Д. Кривчук, Г. Пали-
ський, Г. Цюпник, Домініка Цюпник,
М. Пришліська, Анна Бабя, Па-
раска Гришай, Марія Кордауб, Д.
Стефанюк, М. Браїцький, П. Лукач,
І. Кіналь, В. Семків, В. Яблонський,
М. Лесків, М. Боднар, Г. Туча-
ський, Анна Сліпо, О. Макух, М.
Бабала, В. Гогота, В. Олексюк, Т.
Слободзін, Т. Новосадла і-шея, 2-
гій і 3-тій, М. Самуш, С. Бумбар,
Д. Тарасовський, М. Хомин, В. Дісик,
П. Левандюк, Кат. Кос, Я. Рудик, А.
Смерека, С. Глухий, П. Лютий, Д.
Бакалік, С. Дісик, І. Селговий; по
75 ц.: І. Дулінька, І. Павловський;
по 50 ц.: П. Сидимський, Анаст.
Куземська, Г. Сукмановський, Л. Ко-
валі, М. Шаровська, В. Рудик, Ма-
рія Тимкович, Текля Мартинюк, Г.
Бумбар, М. Мушківський, С. Зарем-
ба, Софія Кузіна, Д. Лубас, І. Мель-
ник, Кат. Гатайчук, Кат. Нестор, В.
Будник, К. Коверко, Т. Хошняк, Л.
Максим, М. Гудимка, П. Судик, М.
Вітрова, П. Сукмановський, І. Ме-
леш, І. Кухарешин, Олія Цірик,
В. Петрова, С. Семак, С. Лукач
(ст.), П. Макара, С. Мочал, Анна
Лукач, М. Біростко, Марія Бумбар,
Марія Сегола, Марія Круцько, Анна
Когут, Марія Варик, Анна Сеницька,
Софія Самуляк, Параска Ребань,
Марія Гришай, Марія Семак, Анаст.
Волода, Олія Гогола, Анна Гак,
І. Гак, Марія Роль, С. Рудик, Анаст.
Войтович, Марія Самуляк, Павліна
Пришліська, Олія Біляк, Анна Ба-
раш, Анна Лантуха, Текля Була, А.
наст. Карпінська, Ева Воронець, Ма-
рія Кіналь, Вікторія Губкович, Па-
раска Перожак, Домініка Жук, Ма-
рія Панків; Кат. Гуцул, Антонія
Кіналь, К. Барський, С. Лукач (мол.).
Разом принесла щедрівка
\$96.40. За волею жертводавців
розділено по половині на Ви-
щу Школу в Стенфорд і на
Рідну Школу в краю. До краю
вислано через Об'єднання \$48-
20.
Парохіальний комітет.

КУПУЙТЕ НОВІ
КНИЖКОВІ КАЛЕНДАРІ
НА 1937 РІК.
КАЛЕНДАР ЧЕРВОНА КАЛИНА 60 ц.
КАЛЕНДАР БАТЬКІВЩИНА 60 ц.
КАЛЕНДАР ПРОСВІТИ 60 ц.
КАЛЕНДАР ЗОЛОТИЙ КОЛОС 60 ц.
КАЛЕНДАР КРЕМНИЙ 40 ц.
КАЛЕНДАР ПЕРШИЙ ІОСАНОВАНІ, містять багато
цікавих, статей, та описів, як також подають
практичні господарські поради. Календарі показу-
ють історію, політику, та націоналізм, соція-
лізм, Захочіть же свого роду „Свободи”
має лише малу кількість тих календарів. Нале-
житість просимо посилати разом із замовленням.
На С. О. Д. замовлень не відсилаємо.
На С. О. Д. замовлень не відсилаємо.
„СВОБОДА”
81-83 Grand St., (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.
81-83 Grand St., (P. O. Box 346) Jersey City

ІЗ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ГУМОРУ
У новому льокалі.
Нову крамничку мали
відчинити в новому п'яти-
поверховому домі. Пе-
ред домом був кльомб і
росли молоді берізки.
Управитель будучої кра-
мнички ходив по льокалі та
гнівно бурмотів:
— Все нінащо! Все ні-
нащо!
— Про що вам, товари-
шу йде! — дивувався
один із членів комісії.
Здається, все згідно з
останнім словом техніки.
Дивіть, скільки світла,
повітря!
— Шож мені із світла,
що мені з повітря! Са-
мим світлом і повітрям
люди не живуть!
Вийшов на поріг кра-
мнички та знову сумно по-
хитав головою.
— Якжеж вони будуть
доми! Зовсім не беруть
під увагу, що тут буде
крамничка!
Нараз відвернувся до
нута та сказав:
— А деж подвіря?
— Навіщо подвіря, таж
бачите, який гарний
кльомб перед домом!
— Шож мені з кльомба,
чи на ньому буду уста-
вляти людей у черзі?
Крамничку відчиняють, а
нема місця на чергу! Та-
кож архітектура!
Двері.
Шефа боялися всі, дрі-
жали перед ним. Ріжни-
ця між службовиками ви-
щими та нижчими була
лише така, що вищі дро-
жали не дуже, а нижчі
дуже. Поправді й сам
шеф був часом зі себе не-
вдоволенний, бо знав, що
був дуже брутальний, та
відзначився від того не-
міг. Ще більше обурюва-
ло його, що підчинені
йому службовики були
такі богузи.
— Також типи — думав
часом — хочаб котрий з
них часом стукнув двер-
ми!
Коли так раз думав, до
канцелярії його ввійшов
якийсь дрібний канцеліст
і сказав:
— Я хотів би, товари-
шу шефе, попросити від-
пустку місяця скорше.
Маю вже делегацію.
— Делегація мене нічо-
го не обходить. Черга
відпусток устійнена в гру-
ді. До побачення!
„Устійнена” — подумав
сердитий канцеліст. Сам
напевно вже яких два ра-
зи їздив на Крим.
— Обуритись, чи не
обуритись... Е, хіба
ні! — думав шеф. — А та-
ки делегація тобі пропа-
де, ах ти, дурню!
— Якжеж? — спитався
канцеліст — і при цьому
дивився у вікно.
— Нічого! Розмова
скінчена! До побачення!
Канцеліст вийшов і так
тріснув дверми, що в кім-
наті всі предмети затан-
цювали.
— Слухайте! — кликнув
шеф. — Давайте-но те по-
дання, я годжусь. — І до-
дав: — Треба бути відваж-
нішим, незалежним, ви-
дуже добре зробили, що
тріснули дверми. Так са-
ме треба було.
— Я дуже перепрошую,
це не я.

— А хтож?
— Продув — а беручи
дозвіл, канцеліст висунув-
ся тихесенько та обереж-
но замкнув за собою две-
рі.
Поспіх.
Поїзд на цій станції сто-
яв вісім хвилин. Пасажи-
ри висідали на перон і
гнали до буфету. Тут
ждали на них прикриті
тарілками капуста і ко-
тлети. Хопали мершій за
ложки, та вже за кілька
хвилин ложка ледше під-
носилася до уст.
— Чорт зна що це та-
ке! — обурювалися, відсу-
ваючи тарілки та довба-
ючи вишками й котлетах.
— Капуста зовсім не на-
дається до їдженя!
— Котлети солоні!
— У муштарді мухи!
Буфетник, не слухаючи
нарікань, продавав далі
старинні сендвичі та кіль-
ця прикопчені на сонці
ковбаси. Пасажири по-
грожували йому п'ястками
ми зі затишеною в них
рештою, та викикували:
— Я зломив пльомбован-
ний зуб до вашого сира-
— Прошу дати книжку
закалення.
— Дуже прошу — бу-
фетник сів до бюрка та
помало витягав відтам
книжку. Ледви пасажири
успіли налісати: „Я х...”
або „Я хоті...” розля-
гався другий дзвінок.
Того буфетника пасажи-
ри проклинали ще дві
станції.
— Ще рубля ренти не
видав!
— Шож можна поради-
ти в такому поспіху!
Раз якийсь пасажир ді-
став на хвилиночку книж-
ку закалення і всміх напи-
сати в ній півтора рядка,
після чого, переслідуван-
ний мухами, побіг до ва-
гону. Буфетник заглянув
до книжки. Побачив там
написані якісь невизнані
знаки.
— Хіба він по татар-
ськи нашкрабав?
— Алеж людоньки, тут
що сь настенографова-
но, хвилиночку, хвили-
ночку, я колись вчився
стенографії.
І став відчитувати того
півтора рядка. Було в
них усе і про зіпсовану ка-
пусту і про мухи в муш-
тарді та про камінний
сир.
Буфетник із переляком
дивився на того півтора
рядка та боявся, щоб не
відчитали там ще дещо

WILSON
THAT ALL
Label
BLENDED
WHISKY
ONE QUART
QUALITY WHISKY SINCE 1822
© 1937 Wilson Distilling Co., Executive
Office, New York, N. Y. Blended Whisky,
90 proof. The straight whiskies in the
product are 2 years or more old, 75%
straight whisky, 75% grain neutral spi-
rits, 10% straight whisky 2 years old, 15%
straight whisky 7 years old.
Три пани їдуть за-
нищо. Всі вже п'яні, і
пер пють у ідальному
гоні лише содову воду.
Перший пан: Котра
дина?
Другий пан: Нині се-
да.
Третій пан: Це моя
ція, мушу висідати.
— Я вже ввесь тижде-
не можу спати. Му-
думати про мої довги.
— Тож чому, приятелю,
не звернешся до мене?
— А ти хотів би м
позичити грошей?
— Ні та я був би
тобі порошок на спан-
До села прийшов ага-
якоїсь фірми тай пи-
ється стрічного селяни-
— Чи мають ту л
покупну силу?
— Покупну силу маю
велику, одначе не маю
сили платити!
Розбійник.
Обробовуваний: Ах,
бий бандитку, не бе-
грошей. Я маю стра-
неприємности з жінко-
коли вертаюся без гр-
шей.
Бандит: Думаєш, що
мене інакше?
Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
ХІРУРГ І АКУШЕР
321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenue,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2610.
Урадові години: рано від 10 до
12, вечір від 6 до 8, а в невід-
рано від 10 до 12.
ІВАН БУНЬКО
Новий Український Удеребей
раджує поребати по ціні та як
до, як \$150.00; Обскура найпра-
JOHN BUNCO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 EAST 5th STREET,
NEW YORK CITY
Dignified Funerals as low as \$150.00
Telephone: Orchard 4-8088
ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНИМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ
В BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel. Orchard 4-2565
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Ludlow 4-2565.

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ (118)

Тарзан теж шукав за Калі
Бваного з великим напружен-
ням, хоч може менше нервово,
ніж Олд Таймер. Перед ним
розпростягалися величезні
праліси; але якого небудь слі-
ду чи знака не було в нього
зовсім. Втомившись троха
він присів, щоб зробити собі
лука; бо було в нього якесь
почуття, що вкортіці прий-
деться йому уживати зброї.

Другого дня Тарзан зі зди-
вуванням нагнався на стадо
малпів, які після його розра-
хунку не повинні були в тих
околицях знаходитися. Він
почав розпитуватися провід-
ника малпів, Зу-до, який був
його старим приятелем, чи не
чував він щонебудь про білу
дівчину. Але Зу-до тільки ки-
вав головою. Розпровавшись
з малпами Тарзан подався
далі в нетри.

Малі карлики мало турбу-
валися тим, що Бобольо не
вертався. До певної міри вони
навіть були тим задоволені.
Бо хто там знав, які харчі
привезе зі собою Бобольо. А
тут біла дівчина така гарна і
така апетитна. Хіба можна бу-
ло увяляти собі крашу їжу як
з її мяса? — Так вони всі ду-
мали собі й раділи, що Бобо-
льо не приходить.

Отсе кінчався дводневний
речинець їм уюви. Коли сон-
це зайде, вони матимуть пра-
во робити з дівчиною те, що
самі захочуть. А сонце пові-
ло, байдуже, з однаковою у-
смішкою ховалося за гори.
Дикунки з радісним серцем
прощали його, а коли сховав-
ся останній його рубчик, ка-
бач закричали: „Тепер дівчи-
на наша. Зіджмо її”.